

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danne-Virke II

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 410.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670056933664.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

At bevise er aabenbar det Samme i aandelig Forstand, som at vise, fremvise og fremlægge i sandselig Forstand; thi hvad der skal kaldes *beviist*, maa man, som det paa godt Dansk hedder, med sin Forstand kunne tage og føle paa; at bevise, noget er sandt, er at vise, det er *uimodsigeligt*, noget, man ei kan nægte uden at modsige sig selv; at bevise, noget er Løgn, er at vise, at det ei kan være sandt, med mindre en uimodsigelig Sandhed kunde være Løgn. Alt hvad der med Rette skal kaldes beviist, maa da være gjort saa klart, som at to og to er fire, ja, som at een er een, at jeg er jeg; thi hvad man har kaldt Identitets-Grundsætningen er aabenbar *Sandheds-Grundsætningen* i os, og hvad man kalder Modsigelses-Grundsætningen, er egenlig ingen Grund-Sætning, men Sandhedens Følge-Sætning, Slutnings-Leddets i den store Grundsætning, der fuldstændig udtrykt kan lyde saa: Ja er Ja, og Nei er Nei, Ja kan ikke være Nei, og Nei kan ikke være Ja; altsaa kan Ja og Nei *modhinanden* ikke gjøre Eet Den urokkelige *Grund-Vold* for denne Sandhedens *Grund-Sætning*⁴¹¹ er, som man let seer, *Selv-Bevidstheden*, der bærer Sætningen og bevises igien uimodsigelig ved den; thi vilde nogen sige: *jeg er ikke virkelig til*, da beviiste og bekræftede han dermed netop sin *virkelige* Tilværelse og skiældte sig ud for en Løgner; thi han sagde dermed: det virkelige jeg i mig erklærer herved, at det er ikke virkeligt. Altsaa, hvad der klarlig lader sig henføre til *Selv-Bevidstheden*, men ogsaa *kun det*, er beviist; i denne Bevidsthed har Selvet - *Sjælen* - sit Stæde, og derfra kan den ikke vige uden at *forrykkes, gaae fra Forstanden*; i den maa det forstaa og begribe Alt, hvad det skal kunne forstaa og begribe; og hvad der er udenfor den, kan det kun *slutte sig til* eller giætte paa.